RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1739/85

af 24. juni 1985

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse kuglelejer og koniske rullelejer med oprindelse i Japan

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2176/84 af 23. juli 1984 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det europæiske økonomiske Fællesskab [1], særlig artikel 12,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter konsultation i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. Midlertidige foranstaltninger

(1) Kommissionen indførte ved forordning (EØF) nr. 3669/84 [2], en midlertidig antidumpingtold på importen af kuglelejer med største udvendige diameter på over 30 mm og på koniske rullelejer med oprindelse i Japan og fremstillet eller eksporteret af Koyo Seiko Co Ltd, Nachi-Fujikoshi Corporation (Nachi), Nippon Seiko KK (NSK) og NTN Toyo Bearing Co Ltd.

(2) Rådet forlængede ved forordning (EØF) nr. 1034/85 [3] gyldighedsperioden for denne midlertidige told med højst to måneder.

B. Efterfølgende procedure

(3) Efter indførelsen af den midlertidige antidumpingtold og inden for den i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 3669/84 fastsatte frist på én måned anmodede de pågældende fire eksportører om at blive hørt af Kommissionen, hvilket blev imødekommet; eksportørerne blev endvidere nærmere orienteret om de faktiske forhold, som Kommissionen havde lagt til grund for sin foreløbige dumpingafgørelse.

(4) De samme parter anmodede endvidere om et informationsmøde med henblik at blive underrettet om de kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det var tanken at fastlægge den endelige dumpingmargen, og disse anmodninger blev imødekommet. Nævnte parter indrømmedes endvidere en frist, inden for hvilken de kunne gøre ophævelser efter afholdelsen af nævnte informationsmøde.

(5) Ud over de undersøgelser, der førte til indførelse af den midlertidige told, foretog Kommissionen yderligere undersøgelse ved besøg hos Nachi og NSK i Tokyo, Japan.

(6) Forud for indførelsen af den midlertidige told havde en række mindre japanske producenter og eksportører meddelt Kommissionen, at de anså sig for berørt af proceduren, og de tilbød at samarbejde. Alle disse selskaber fik tilsendt spørgeskemaer, og på grundlag af de modtagne svar søgte Kommissionen foreløbigt at fastlægge, hvilke af selskaberne der fremstillede de af undersøgelsen omfattede kugelejer og havde eksporteret dem til Fællesskabet i den betragtede periode. Dette var tilfældet for følgende selskaber, hos hvilke Kommissionen aflagde kontrolbesøg:

— Asahi Seiko Co Ltd, Osaka,

— FKC Bearing Co Ltd, Osaka,

— Fujino Iron Works Co Ltd, Osaka,

— Inoue Jikuuke Kogyo Co Ltd, Osaka,

— Izumoto Seiko Co Ltd, Osaka,

— Maekawa Bearing MFG, Co Ltd, Osaka,

— Matsuo Bearing Co Ltd, Osaka,

— Minamiguchi Bearing MFG Co Ltd, Osaka,

— Nankai Seiko Co Ltd, Osaka,

— Sapporo Precision Inc, Sapporo,

— Wada Seiko Co Ltd, Osaka.

I løbet af undersøgelsen viste det sig, at Sapporo Precision Inc ikke er et produktionsselskab, men modtager næsten samtlige de af denne undersøgelse omfattede lejer fra Kita Nippon Seiko Co Ltd, som er et produktionsselskab, hvis aktiemajoritet ejes af Sapporo Precision Inc, der derfor anses for at have den faktiske kontrol med dette selskab. I betragtning heraf behandledes de to selskaber under undersøgelsen som en enkelt økonomisk enhed.

---

[1] EFT nr. L 201 af 30. 7. 1984, s. 1.
[2] EFT nr. L 340 af 28. 12. 1984, s. 37.
[3] EFT nr. L 112 af 25. 4. 1985, s. 1.

Alle disse producenter og eksportører underrettedes derefter om resultaterne af Kommissionens undersøgelse og fik lejlighed til at tilkendegive deres mening, hvilket nogle benyttede sig af.

(7) Inden for den i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 3669/84 fastsatte frist anmodede to uafhængige importører om at blive hørt, hvilket blev imødekommet, og Kommissionen indhentede derefter oplysninger fra endnu en uafhængig importør af de pågældende lejer, nemlig Findling Wälzlager, Karlsruhe, Tyskland.

C. Normal værdi

(8) Den normale værdi for de lejer, der er omfattet af den midlertidige told, blev fastlagt på grundlag af den pris, der betaltes af uafhængige købere for tilsvarende lejer, som solgtes i Japan; Kommissionen benyttede samme metode som i forbindelse med den foreløbige dumpingafgørelse, idet der blev taget hensyn til nye oplysninger, som blev fremlagt af de berørte parter.

En af parterne gjorde indsigelse mod anvendelsen af de kombinerede vejede gennemsnitlige salgspriser til uafhængige købere, hvor salget på hjemmemarkedet fand sted direkte fra producenten og gennem fuldtejede eller kontrollerede salgsselskaber. Den pågældende gjorde gældende, at i sådanne tilfælde burde det vejede gennemsnit af producentens salgspriser til uafhængige kunder og til producentens salgsdatterselskaber benyttes i de tilfælde, hvor disse priser var sammenlignelige, eller den normale værdi burde fastsættes på grundlag af det direkte salg til uafhængige kunder udelukkende fra producenten. På grundlag af de oplysninger, Kommissionen har fået forelagt, har den ikke fundet det godtgjort, at priser og omkostninger i forbindelse med transaktioner mellem producenten og uafhængige købere. Da transaktionerne mellem producenten og dennes salgsselskaber ikke kan anses for at have fundet sted i normal handel, bør den normale værdi følgelig i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, litra a), i forordning (EØF) nr. 2176/84 fastsættes på grundlag af de sammenlignelige priser i normal handel i eksportlandet, hvilket under de foreliggende omstændigheder er de priser, som uafhængige kunder har betalt producenten og dennes salgsselskaber, som udgør en enkelt økonomiske enhed i medfør af det bestående ejerforhold eller den fuldstændige kontrol, som produktionsselskabet udøver. Kun når de kontrollerede salgsselskabers salg tages i betragtning, anses den således fastlagte normale værdi for på passende måde at afspejle hele prisspektret på hjemmemarkedet. Det fremgår af de oplysninger, der er fremlagt af den pågældende producent, at selv om det vigtigste salgsselskab og salgsfilialerne sælger til samtlige kundekategorier på hjemmemarkedet, sælger førstnævnte til et forholdsvis større antal små forhandlere end sidstnævnte, og det bestrides ikke, at priserne i denne sektor af markedet normalt er højere.

(9) Dumpingundersøgelsen vedrørende de mindre producenter omfattede perioden fra den 1. oktober 1983 til den 31. marts 1984.

(10) Med henblik på at fastlægge den normale værdi for hver af disse mindre producenter, hvis produktionsaktivitet udelukkende omfattede lejer, udvalget Kommissionen en repræsentativ prøve af kuglelejer, hvoraf eksporten til Fællesskabet tegnede sig for den største aggregerede værdi og tilsammen udgjorde mindst 75 % af hver producents eksport af kuglelejer og koniske rullelejer til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Den normale værdi for denne prøve blev fastlagt på grundlag af den vejede gennemsnitspris, som betaltes for samme type lejer på det japanske marked. I tilfælde, hvor en producent ikke på hjemmemarkedet solgte en varetype identisk med eksportvaren, blev den normale værdi fastlagt på grundlag af den hjemmemarkedsvare, hvis egenskaber ligger tæt op ad de egenskaber, der kendetegner eksportvaren. Såfremt der ikke fandtes en sådan tilsvarende vare, blev den normale værdi fastlagt på grundlag af de beregnede værdi ved for hvert selskab at sammenlægge produktionsomkostningerne og en fortjeneste svarende til selskabets fortjeneste på driften i det seneste fulde regnskabsår.

D. Eksportpris

(11) Bortset fra de tilfælde, hvor varen eksporteredes til datterselskaber i Fællesskabet, blev eksportpriserne fastlagt på grundlag af de priser, der faktisk betaltes eller skulle betales til kuglelejerproducenterne for de varer, de solgte til eksport til Fællesskabet. Denne fremgangsmåde anvendtes ikke alene over for de producenter, der solgte direkte til kunder i Fællesskabet, men også over for dem, som solgte til eksport til Fællesskabet gennem uafhængige mellemhandlere i Japan, såkaldte »handelshuse«, og over for de selskaber, der gjorde begge dele. I de pågældende tilfælde ansås den

pris, hvortil producenten solgte kuglelejerne til mellemhandleren, i medfør af artikel 2, stk. 8, litra a), i forordning (EØF) nr. 2176/84, for at være eksportprisen ud fra den betragtning, at varernes endelige bestemmelsessted var producenten bekendt på tidspunktet for leveringen til hamdelshuset, og at den normale værdi er blevet fastlagt i tilsvarende handelsled. Denne fremgangsmåde indebærer, at såfremt et handelshus eksporterer under eget navn, pålægges selskabet den told, der gælder for kategorien »andre«, medmindre det påvises, at de eksporterede lejer hidrører fra en bestemt producent, hvis eksport pålægges en mindre individuel told. I dette resultat tages der hensyn til handelshusenes muligheder for at indkøbe kuglelejer til eksport fra en hvilken som helst af et stort antal forskellige producenter.

På baggrund af disse muligheder synes det ikke at være en rimelig løsning at anvende den alternative metode, nemlig at foretage en undersøgelse for handelshusene selv på grundlag af disses kortvarige forbindelser med en række forskellige leverandører. Denne fremgangsmåde anvendtes også i forbindelse med en producent, som har solgte de pågældende lejer med henblik på eksport til Fællesskabet til en anden uafhængig japansk producent, eftersom sidstnævnte hverken fremstillede eller solgte tilsvarende kuglelejer på det japanske marked og derfor udøvede et handelshus' funktioner for så vidt angår eksporten af disse lejer. Det ansås i den forbindelse for irrelevant, om mellemhandleren fastsatte sin videresalgspris uafhængigt og/eller anvendte et fast pristillæg. At lægge mellemhandlerens fortjeneste og generalomkostninger til producentens eksportpris, hvor mellemhandleren ikke kontrolleres af leverandøren, som foreslået af den berørte producent, ville alene være berettiget, såfremt dumpingmargenen skulle fastsættes for mellemhandleren og ikke for producenten.

(12) Hvor der var tale om eksport til datterselskaber i Fællesskabet, benyttedes samme metode som ved fastsættelse af den midlertidige told, idet der dog blev taget hensyn til nye oplysninger, som de berørte parter fremlagde. Nogle parter gjorde indsigelse mod, at der ved beregning af eksportpriserne blev fradraget en fortjenstmargen på 6 %, som skulle tilskrives de japanske producenters datterselskaber i Fællesskabet. Det fremgik af de af Kommissionen indsamlede oplysninger, at denne margen var gældende både for et selskab, der udøvede virksomhed som fuldt ejet salgsselskab, og for et selskab, som indlægger de pågældende kuglelejer i toldoplag, og sælger dem til ikke forbundne importører i Fællesskabet.

E. Sammenligning

(13) Ved sammenligningen af den normale værdi med eksportpriserne tog Kommissionen i fornødent omfang hensyn til forskelle, der påvirkede prisernes sammenlignelighed, såsom forskelle i fysiske egenskaber og i salgsvilkår, hvor det på tilfredsstillende måde kunne påvises, at disse forskelle har direkte tilknytning til det pågældende salg, hvilket var tilfældet for så vidt angår forskelle i kreditvilkår, garantier, teknisk bistand, provisioner, løn til sælgere, emballerings-, transport-, forsikrings-, håndterings- og ekstraomkostninger.

Der blev ikke indrømmet fradrag for indirekte omkostninger og generalomkostninger. Fællesskabets lovgivning begrænser de faktorer, der kan tages i betragtning når prisernes sammenlignelighed bliver fastsat til visse faktorer nævnt i artikel 2, stk. 9, i forordning (EØF) nr. 2176/84, såsom fysiske egenskaber, salgsvilkår, tid og omfanget af handelen. Den eneste faktor, hvorunder indirekte omkostninger og generalomkostninger kan tages i betragtning er salgsvilkår, men i den foreliggende sammenhæng er tilpasning begrænset til de forskelle, der har direkte tilknytning til det påtænkte salg. I henhold til Fællesskabets lovgivning er dette normalt ikke tilfældet for indirekte omkostninger og generalomkostninger.

(14) En af parterne gjorde gældende, at i tilfælde, hvor den normale værdi var fastlagt på grundlag af det kombinerede vejede gennemsnit af salgspriserne for varer, der solgtes til uafhængige købere af producenten og af dennes fuldt ejede eller kontrollerede salgsselskaber, burde der også indrømmes fradrag for indirekte omkostninger og generalomkostninger i de indenlandske salgsselskaber med den begrundelse, at samtlige disse selskabers omkostninger ville have direkte tilknytning til salget på hjemmemarkedet, eftersom de udelukkende solgte kuglelejer på hjemmemarkedet. Denne anmodning kan ikke imødekommes. For det første vedrører dette krav en formel sondring mellem produktionsselskabets salgsafdelinger og dets salgsselskaber, hvilket ikke kan godtages i betragtning af den nære forbindelse mellem producenten og dennes salgsdatterselskaber, som er en følge af den generelle kontrollerende indflydelse, førstnævnte har på disse selskaber, jf. i øvrigt betragtning 8. Den pågældende producents påstand, ifølge hvilken de

indirekte omkostningers tilknytning til salget er forskellige for så vidt angår produktions- og salgsselsskaberne, kan således ikke tages til følge.

Desuden kan der i henhold til forordning (EØF) nr. 2176/84 alene tages hensyn til forskelle i de i artikel 2, stk. 9, nævnte faktorer. En af disse faktorer er »salgsvilkår«. Dette er et forholdsvis snævert teknisk udtryk, som vedrører de forpligtelser, der indgår som en fast bestanddel af en salgskontrakt, og som kan være fastsat i selve kontrakten eller de almindelige salgsbetingelser, som sælger udfærdiger. Det, der er afgørende, er, om de pågældende omkostninger er strengt nødvendige for at opfylde de foreliggende salgsvilkår. Såfremt dette første kriterium er opfyldt, skal det desuden påvises, at disse omkostninger har en direkte funktionel tilknytning til det pågældende salg, dvs. at de er opstået, fordi et bestemt salg har fundet sted. I almindelighed har indirekte omkostninger og generalomkostninger, når de forekommer, ikke en sådan direkte funktionel tilknytning og kan derfor ikke fradrages. Der foreligger ingen grund til at fravige denne retningslinje på grund af formelle retlige forskelle, såsom at et selskab har alle administrationsfunktioner i stedet for et andet eller flere andre selskaber, gruppens juridiske struktur, eller at salg på hjemmemarkedet sker via et datterselskab eller en salgsafdeling.

(15) Et selskab krævede, at der blev taget hensyn til en rimelig fortjenstmargen til dets indenlandske salgsselskaber ud over samtlige disse salgsselskabers indirekte omkostninger og andre generalomkostninger, idet det gjorde gældende, at der var forskel med hensyn til handelsled for så vidt angår henholdsvis disse selskabers og producentens eksportsalg. Hvad angår dette krav er det indlysende, at i betragtning af den store lighed, der er mellem på den ene side salgsselskabernes funktioner og på den anden side de funktioner, som producentens salgsfilialer og salgsafdelinger udøver, og i betragtning af, at der ikke er tale om væsentlige forskelle i sammensætningen af deres kundekategorier, er der ikke nogen forskel i handelsled, som kan berettige en sådan hensyntagen. Endvidere bør kravet også afvises på grundlag af de forhold, der allerede er redegjort for i betragtning 14, og hvoraf det fremgår, at en sondring mellem producentens og dennes salgsdatterselskaber kun er rent formel.

(16) Nogle parter fremhævede endvidere, at samtlige importørens omkostninger for så vidt angår forbundne importører tages i betragtning ved beregning af eksportprisen, og en tilsvarende fremgangsmåde burde derfor følges, hvor salg på hjemmemarkedet fandt sted indirekte gennem et tilknyttet salgsselskab. I dette argument sammenblandes to forskellige spørgsmål, nemlig beregning af eksportprisen på grundlag af en forbunden importørs videresalgspris, og spørgsmålet om en sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen. Med henblik på beregning af eksportprisen foreskriver forordning (EØF) nr. 2176/84 fradrag af »alle omkostninger, der påløber mellem indførsel og videresalg«. Formålet med denne bestemmelse er at nå frem til en eksportpris, som ikke er påvirket af den indbyrdes forbindelse mellem eksportselskabet og den dertil knyttede importør. For så vidt angår sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen gælder andre regler, som har ført til prisjusteringer for alle de faktorer, der kan tages i betragtning, jf. nærmere i betragtning 13.

F. Dumpingmargen

(17) Den normale værdi blev sammenlignet med eksportprisen for hver enkelt transaktion, idet eksportvarer, der solgtes til samme pris, henførtes til samme gruppe.

(18) Nogle af de berørte parter genfremsatte den påstand, at den normale værdi ikke burde sammenholdes med eksportprisen for hver enkelt transaktion, men at den vejede gennemsnitlige hjemmemarkedspris burde sammenlignes med den vejede gennemsnitlige eksportpris for hver lejetype. Begrundelsen for at anvende metoden med sammenligning for hver enkelt transaktion, som er i fuld overensstemmelse med artikel 2, stk. 13, litra b), i forordning (EØF) nr. 2176/84, redegøres der nærmere for i betragtning 12 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3669/84 om indførelse af en midlertidige antidumpingtold, og den bekræftes med henblik på den endelige dumpingafgørelse.

(19) De på ovennævnte grundlag fastlagte dumpingmargener for hver type lejer blev derefter vejet med hensyn til den samlede cif-eksportværdi af de af undersøgelsen omfattede lejer. I de tilfælde, hvor producenterne også solgte gennem handelshuse til højere priser end priserne ved direkte eksport, blev der taget hensyn hertil både ved beregning af dumpingmargenerne for de forskellige typer lejer og ved vejningen af disse margener i forhold til den samlede cif-værdi. For hvert selskab fastsattes følgende dumpingmargen :

	Kuglelejer (%)	*Koniske rullelejer* (%)
NTN Toyo Bearing Ltd, Osaka	3,20	2,09
Koyo Seiko Co Ltd, Osaka	5,52	4,39
Nippon Seiko KK, Tokyo (NSK)	16,71	45,04
Nachi Fujikoshi Corporation, Tokyo (Nachi)	13,91	22,72
FKC Bearing Co Ltd, Osaka	1,21	ingen eksport
Fujino Iron Works Co Ltd, Osaka	7,97	ingen eksport
Izumoto Seiko Co Ltd, Osaka	21,75	ingen eksport
Nankai Seiko Co Ltd, Osaka	4,23	ingen eksport
Sapporo Precision Inc, Sapporo	1,86	ingen eksport
Wada Seiko Co Ltd, Osaka	10,73	ingen eksport.

For så vidt angår eksporten fra Inoue Jikuuke og Maekawa Bearing konstateredes det, at der ikke fandt dumping sted, og de dumpingmargener, der konstateredes for Matsuo Bearing (0,98 %) og for Minamiguchi Bearing (0,97 %), ansås for ubetydelige.

(20) For så vidt angår en af de berørte producenter, Izumoto Seiko Co Ltd, kunne de oplysninger vedrørende den normale værdi, der var blevet fremlagt som svar på Kommissionens spørgeskema, ikke efterprøves på det tidspunkt, der blev aflagt kontrolbesøg, og der blev ved den lejlighed fremlagt yderligere modstridende oplysninger for Kommissionens tjenestemænd. Selskabet indrømmedes derfor en sidste mulighed for at fremlægge fuldstændige oplysninger skriftligt og opfordredes til at lade disse oplysninger efterprøve hos Kommissionen. Selskabet fremlagde ikke oplysninger, der kunne efterprøves. Det har derfor været nødvendigt at fastlægge dumpingmargenen for dette selskab på grundlag af de foreliggende oplysninger, idet der ved beregningen kun benyttedes de af selskabet fremlagte data, som ansås for tilstrækkeligt pålidelige.

(21) For så vidt angår producenter og eksportører, som ikke har givet sig til kende i undersøgelsesperioden, blev dumpingmargenen fastlagt på grundlag af de foreliggende oplysninger. Kommissionen fandt i den forbindelse, at resultaterne af undersøgelsen var det bedst egnede grundlag for fastsættelse af dumpingmargenen, og at det ville være en belønning af manglende samarbejdsvilje at antage, at dumpingmargenen for disse firmaer var lavere end de højeste dumpingmargener, som var fastlagt for producenter og eksportører, der havde medvirket i undersøgelsen. Det anses derfor for rimeligt at anvende sidstnævnte dumpingmargener for denne eventuelle restgruppe af producenter og eksportører, som ikke har tilbudt at samarbejde.

G. Skade

(22) Rådet har taget de oplysninger, på grundlag af hvilke Kommissionen nåede frem til de i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3669/84 omhandlede konklusioner vedrørende skade, op til fornyet overvejelse. Da ingen af de berørte parter har fremlagt nye oplysninger eller fremsat vægtige argumenter, der kunne give anledning til at drage de konklusioner, som Kommissionen nåede frem til på grundlag af den foreløbige undersøgelse, i tvivl, bekræftes disse konklusioner. Det fremgår af den endelige konstatering af de faktiske omstændigheder, navnlig med hensyn til japanske underbud på markedet i Fællesskabet, at dumpingimporten af kuglelejer med største udvendige diameter på over 30 mm og koniske rullelejer med oprindelse i Japan særskilt betragtet må anses for at have påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet væsentlig skade.

H. Fællesskabets interesser og toldsats

(23) Kun én køber i Fællesskabet af de pågældende lejer har reageret på proceduren efter indførelsen af den midlertidige told og har anført, at indførelsen af denne told gjorde det vanskeligt at konkurrere med lejer af østeuropæisk oprindelse. Det er muligt, at der foreligger sådanne vanskeligheder, men det berettiger dog ikke, at Fællesskabet undlader at tage forholdsregler over for den skadevoldende import fra Japan. Kommissionen har i mellemtiden genoptaget antidumpingproceduren vedrørende import af lejer fra Østeuropa.

(24) I betragtning af de særligt alvorlige vanskeligheder, som den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet befinder sig i, denne erhvervsgrens økonomiske, sociale og strategiske betydning og den forholdsvis ringe indvirkning, som en prisforhøjelse, der skyldes indførelsen af antidumpingtold, vil have for varer, der fremstilles i Fællesskabet, er Rådet nået til den konklusion, at det er i Fællesskabets interesse, at der gribes ind. Under disse omstændigheder er det af hensyn til beskyttelsen

af Fællesskabets interesser påkrævet at indføre en endelig antidumpingtold på importen af kuglelejer med største udvendige diameter på over 30 mm og på koniske rullelejer med oprindelse i Japan og at opkræve de, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af midlertidig told, med et beløb svarende til den endelige told, der indføres for så vidt angår Koyo Seiko Co Ltd (for begge kategorier af lejer), Nachi Fujikoshi Corporation (for begge kategorier af lejer) og NTN Toyo Bearing Co Ltd (kun for koniske rullelejer) og med et beløb svarende til den midlertidige told i de øvrige tilfælde. I betragtning af omfanget af den forvoldte skade, og især på baggrund af de betydelige underbud, der er konstateret i forbindelse med Kommissionens undersøgelse, bør tolden svare til de konstaterede dumpingsmargener, nedrundet til nærmeste tiendedel af én procent. I alle de undersøgte tilfælde blev der konstateret underbud for importerede lejer, der oversteg den indførte midlertidige eller endelige told på det gældende prisniveau.

(25) En af parterne anmodede om, at den endelige told på kuglelejer begrænsedes til kun at omfatte enradede sporkuglelejer, eftersom det tidligere pristilsagn havde være begrænset til kun at omfatte denne kategori af lejer, hvilket også havde været tilfælde for undersøgelsen.

Det er korrekt, at de tidligere pristilsagn kun omfattede denne kategori kuglelejer, men nærværende undersøgelse iværksattes for at revidere de foranstaltninger, der blev vedtaget i forbindelse med den tidligere procedure vedrørende kuglelejer og koniske rullelejer, som ikke var begrænset til kun at omfatte en bestemt type kuglelejer. Foranstaltninger, der træffes i medfør af den nuværende undersøgelse, behøver derfor ikke at begrænses i samme omfang, som de tidligere pristilsagn. Det er også korrekt, at for så vidt angår de fire store producenter og eksportører, var undersøgelsen koncentreret om enradede sporkuglelejer, men disse lejer må anses for at være repræsentative for disse fire leverandørers samlede eksport til Fællesskabet af kuglelejer. At disse lejer var repræsentative anfægtedes ikke af nogen af de fire selskaber, som efter indførelsen af den midlertidige told udtrykkeligt opfordredes til at fremlægge oplysninger om den normale værdi og eksportpriserne for andre typer kuglelejer end enradede sporkuglelejer, såfremt de kunne påvise, at nogle af disse typer ville falde ind under de vigtigste typer, der eksporteredes, og som tegnede sig for 75 % af eksporten til Fællesskabet. Ingen af disse selskaber fremlagde sådanne oplysninger.

For så vidt angår de mindre producenter, blev der i forbindelse med undersøgelsen taget hensyn til eksporten til Fællesskabet af alle typer kuglelejer.

(26) En uafhængig importør har gjort gældende, at hans japanske leverandør forhøjede sine eksportpriser betydeligt fra april 1984, dvs. efter udløbet af den af Kommissionen valgte referenceperiode for beregning af dumpingmargenen, og at disse forhøjelser burde tages i betragtning ved fastsættelse af den endelige dumpingmargen.

I henhold til artikel 12, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2176/84 fastlægges den endelige dumpingmargen altid på grundlag af de faktiske omstændigheder i undersøgelsesperioden. Ved fastlæggelse af endelige antidumpingforanstaltninger må begivenheder, der er indtruffet efter udløbet af denne periode nødvendigvis lades ude af betragtning, uanset om de vedrører dumping eller skade. Enhver anden metode ville bogstavelig talt gøre en undersøgelse permanent, gøre det muligt for eksportørerne at manipulere resultaterne gennem kortvarige prisforhøjelser og har ingen hjemmel i forordning (EØF) nr. 2176/84.

I. Tilsagn

(27) Ingen af de af undersøgelsen omfattede eksportører har givet tilsagn om prisforhøjelser —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af kuglelejer med største udvendige diameter på over 30 mm og på koniske rullelejer henhørende under pos. ex 84.62 i den fælles toldtarif, svarende til NIMEXE-nummer 84.62-09 og 84.62-17, med oprindelse i Japan, med undtagelse af lejer, der fremstilles af Inoue Jikuuke Kogyo Co Ltd, Maekawa Bearing MFG Co Ltd, Matsuo Bearing Co Ltd og Minamiguchi Bearing MFG Co Ltd.

2. Antidumpingtolden udtrykt i procent af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, fastsættes til:

a) kuglelejer med største udvendige diameter på over 30 mm, som fremstilles af:

— NTN Toyo Bearing Ltd, Osaka	3,2 %
— Koyo Seiko Co Ltd, Osaka	5,5 %
— Nippon Seiko KK, Tokyo (NSK)	16,7 %
— Nachi Fujikoshi Corporation, Tokyo (Nachi)	13,9 %

— FKC Bearing Co Ltd, Osaka	1,2 %
— Fujino Iron Works Co Ltd, Osaka	7,9 %
— Izumoto Seiko Co Ltd, Osaka	21,7 %
— Nankai Seiko Co Ltd, Osaka	4,2 %
— Sapporo Precision Inc, Sapporo	1,8 %
— Wada Seiko Co Ltd, Osaka	10,7 %
— andre	21,7 %.

b) Koniske rulelejer, som fremstilles af:

— NTN Toyo Bearing Ltd, Osaka	2,0 %
— Koyo Seiko Co Ltd, Osaka	4,3 %
— Nippon Seiko KK, Tokyo (NSK)	45,0 %
— Nachi Fujikoshi Corporation, Tokyo (Nachi)	22,7 %
— andre	45,0 %.

3. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der i henhold til forordning (EØF) nr. 3669/84 er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, opkræves med de for den endelige antidumpingtold fastsatte respektive satser for så vidt angår Koyo Seiko Co Ltd (for begge kategorier af lejer), Nachi Fujikoshi Corporation (for begge kategorier af lejer) og NTN Toyo Bearing Co Ltd (kun for koniske rullelejer) og med et beløb svarende til den midlertidige told i de øvrige tilfælde, som angår Nippon Seiko KK (for begge kategorier af lejer) og NTN Toyo Bearing Ltd (for kuglelejer).

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 24. juni 1985.

På Rådets vegne

C. SIGNORILE

Formand